

Avslutningsanförande av distriktsordförande Per-Ola Nilsson *vid LO-distriktets representantskap 16 november 2021*

[Obs! Det talade ordet gäller]

Kamrater

Vilken dag vi haft. Och vilken energi det ger att återigen kunna mötas i samma lokaler. Om så bara för att kunna småprata under en bensträckare eller för att kunna fånga ett ansiktsuttryck i en diskussion. Alla de nyanser vi fångar, som är så svårt med en skärm i mellan oss.

All den energin ska vi nu kanalisera och bära med oss. För när vi kommer hem är vi inte klara, utan när vi kommer hem är då vi fortsätter det arbete vi börjat.

Som Ewa sa i morse – Det är viktigt att vi företräds av människor som vet. Och nu kanske jag slår in öppna dörrar men jag säger det ändå. Det är NI mina vänner som vet.

Ni och era medlemmar, de förtroendevalda på arbetsplatserna och i kommunerna. Ska man fråga någon som vet hur vanligt folk har det på fabriksgolvet, eller på helgpassen i vården eller i kassan på ICA – då är det er man ska fråga.

För det är inte bara på arbetsplatserna vi vet. Vi vet också hur det är att ta sig dit och hem med bussen. Hur barnomsorgen fungerar, eller hur bostadsbristen gör sig påmind när barnen är stora nog att flytta hemifrån.

Eller hur det ibland kan kännas otryggt när man inte bor i de allra rikaste områdena, eller varför inte hur mycket en sjukdag från jobbet påverkar hushållskassan. Vi vet hur mycket arbetsmiljö betyder för även om vi inte känner det själva än så har vi runt omkring oss vänner och kollegor som jobbar med sina kroppar och ofta betalar priset med krämpor. Tyvärr också ibland med livet som insats.

När vi pratar om de som vet vill jag slå ett slag extra för är våra LO fack. Alla ni som är här. Alla de som är valda, både nya och sedan tidigare. Jag vet att vi kommer ta hand om de nya och hälsa dem välkomna i respektive kommun, men jag vill också säga till er allihop - Stort grattis till förtroendet!

Förvalta det och ta det till er. Ni företräder era kamrater. Ni är den lokala resursen, kunskapsbanken och verktyget. Ni är de som vet i varje kommun. Ni är den största möjligheten till inflytande och påverkan över hela Skåne, i varje kommun. Ingen annan har den möjligheten och den styrkan, och mandatet att vara valda av de samlade LO förbunden. Det är ren kraft!

Vänner vi vet såklart också vad som händer när vi inte går till jobbet. Ljuset slocknar som vi säger i elektrikerförbundet. Bilarna blir inte lagade på verkstaden och tågen slutar gå, sopbilen kommer inte, och ingen tar emot barnen på förskolan. Hyllorna på Coop gapar tomma inte bara på toapapper även om det också kommer ta slut, väntrummen på vårdcentralerna är snart så snuskiga att en inte vill gå dit för ingen har städlat. Jag skulle kunna fortsätta i oändlighet

med allt det arbete som era medlemmar utför men istället konstaterar jag bara att samhället stannar. Det är därför vi går dit oavsett om arbetsmiljön inte uppfyller alla krav eller varför inte ett virus som härjar från människa till människa.

Vi är där ändå.

Vi är där för att hela samhället vilar på vårt arbete och på våra organisationer. Politik i all ära, men deras roll är begränsad till att fördela resurser i form av pengar och produktion. Det är facken som tillför resurserna genom att organisera arbetarna. Då tillför vi produktionstimmar och kräver lön som kan beskattas. Samhället vilar på oss.

Samhället vilar på den demokratiska tanken från arbetarrörelsen och föreningarna vi byggt och förvaltar. Den breda arbetarrörelsen är långt mycket större än bara ett parti och LO förbunden. Vi har också skapat samhällsbärande och samhällsviktiga organisationer som t.ex hyresgästföreningen, Fonus, Unga örnar, ABF osv.

Alla är organisationer sprungna ur arbetarrörelsen för att fylla behoven vi sett för att bära samhället. Glöm inte det, vår rörelse är så mycket mer. Och en enad rörelse är långt mycket starkare än en söndrad. Och framförallt är den starkare än vad som än hamnar framför och i vägen för oss.

Vänner jag har Ewa vid min sida. Och hon är klok den där Ewa, så jag tänker fortsätta på linjen hon slog an i morse.

Ewa påminde oss om att vi lovat varandra att hålla ihop. Och det ska vi ju såklart göra.

Vi ska hålla ihop av den enkla anledningen att vi behöver varandra. Utan varandra är vi ensamma, vi har inte den kraften som en samlad rörelse innebär.

Vi behöver varandra när vi ska förhandla våra kollektivavtal. Men vi behöver också varandra när vi träffas på arbetarekommunernas möten och vill trycka på frågor som att det ska anställas på heltid och tillsvidare i kommunens egen verksamhet, eller att det ska finnas krav på kollektivavtal när kommunen ska bygga nya hyresrätter.

Vi behöver varandra när vi ska mota bort hyvlingar i kollektivtrafiken inom region Skåne, eller avstyra nya avgifter på hjälpmedel till våra äldre eller som nu senast nya avgifter på cancerbehandlingar.

Den tanken ska vi bära med oss hela valrörelsen, vi behöver varandra. Vi har mellan förbunden enats om våra fackliga kandidater inom alla valkretsar till både riksdag och region. När vi går hem härifrån så måste arbetet med dessa fortsätta. Och just idén om att vi behöver varandra gör ju att vi faktiskt, oavsett vilket förbund vi själva kommer från, har glädje av att bjuda med oss de kandidaterna ut i verksamheten. För att träffa era medlemmar på arbetsplatserna, för att prata politiska frågor på något medlemsmöte, för att diskutera i era kretsar och sektioner, eller för att besöka en avdelningsstyrelse och prata valrörelse. Ta kandidaterna med er, de behöver er precis som vi behöver dem. Vi behöver välja någon som vet.

Kamrater, Socialdemokraterna fick för några dagar sedan en ny partiordförande. Jag vet inte hur många av er som lyssnade på Stefans tal när han tackade för sig, men där var ett stycke som fastnade hos mig. Jag vågar mig inte på att citera men ska försöka återge andemeningen efter bästa förmåga.

Stefan inleder med att säga att Sverige är ett fantastiskt land att göra klassresor i. Inte tu tal om det och landet är i sanning fantastiskt. Men resonemanget skaver ändå, för det bygger på en syn att man ska eller vill lämna arbetarklassen, ett resonemang om att det inte är fint nog att vara arbetare. När högerens syn är att det ska vara så, så kan det också vara dåliga villkor där för det finns ju möjlighet att ta sig därifrån genom just en klassresa.

Men det är den tanken vi vänder oss emot, att vara arbetare ska inte innebära fattigdom, att man sliter ut sig eller är rädd för att dö på jobbet. Man ska kunna leva gott, med frihet och makt att forma sina liv. Som Stefan sa, och nu citerar jag, ”Vi vill bygga ett samhälle som är lika gott för svetsaren som för statsministern.”

Vänner sedan jag blev vald till ordförande för vårt distrikt så har jag vart jag än frågat fått svaret att LO distriktet måste jobba mycket hårdare och mycket tydligare med politisk påverkan, opinionsbildning och facklig-politisk samverkan. Jag tror att det bottnar i just det Stefan säger. Vi är faktiskt jäkligt stolta över att vara arbetare, och ingen högersprätt ska ta det ifrån oss.

Vår samverkan och vår valrörelse handlar om en längtan om ett bättre samhälle för arbetarna, inte om att vi ska vara något annat. Den längtan tar sig uttryck i så triviala saker som vår verksamhetsplan där vi skriver att vi ska jobba politiskt, men den tar sig också uttryck i de telefonsamtal om kvällarna, eller spontana frågor i en byggbod om varför det är på ett visst sätt. Sätt som ingen av oss verkar ha någon glädje av? Åtminstone ingen av oss arbetare. Vi drivs av en längtan att faktiskt kunna fortsätta vara stolta arbetare, utan att riskera fattigdom eller utbrändhet, där samhället faktiskt är precis lika gott för svetsaren som det är för statsministern.

Vänner vi har mycket att göra. En numera pensionerad kollega brukade alltid säga att så länge man är omringad så har man en fördel, man kan anfalla var som helst. Och lite så är det. När vi gör jobbet på hemmaplan så märks det. Var inte oroliga för att det kanske inte blir exakt så som andra skulle gjort, eller om ni uppnår exakt det resultat ni själva tänkt er. För i en hel del avseende är vi faktiskt omringade, och kan anfalla precis var som helst. Och vad vi än gör, så länge vi gör något, flyttar fram våra positioner. En rörelse är ingen rörelse om den står still.

Innan vi avslutar så vill jag skicka ett stort tack till alla er ombud som deltagit, ett lika stort tack till våra gäster både här på plats och de som är med på distans, och ett litet större tack till all personal som roddat allt runt omkring. Mötena blir helt enkelt bättre med er allihop. Stort tack.

Avslutningsvis. Olof Palme sa ”Samhället är människans verk. Om något är fel så kan vi ändra det”

Bär med er tanken och stoltheten att det är vi som bär samhället, vi som får samhället att fungera. Och om något är fel, så är det vi som kan förändra det.

Med de orden vänner tackar jag för idag. Kör försiktig hem, var rädda om varandra. Jag förklarar mötet härmed för avslutat.

Tack